

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoE/3/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3521202586
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Anderlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3521202586.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Anderlovej a sudcov Mgr. Stanislavy Kollárovej a Mgr. Marka Anovčina vo veci výkonu rozhodnutia oprávneného D. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX, zastúpeného JUDr. Šimonom Cibulkom, advokátom so sídlom v Trenčíne, Jilemnického 2, proti povinnej B. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., O. 4, zastúpenej U.. Mgr. Mariánom Kropajom, PhD., advokátom so sídlom v Piešťanoch, Mudroňova 7356/51, o návrhu oprávneného na výkon rozhodnutia vo veci starostlivosti súdu o maloletého A. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 16. februára 2022, č. k. 4Em/2/2021-39 takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku II. o náhrade trov konania p
o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie vo výroku I. zastavil konanie. Vo výroku II. žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že otec maloletého dieťaťa sa podaným návrhom, doručeným súdu dňa 19.05.2021 domáhal nariadenia výkonu rozhodnutia, nakoľko matka dieťaťa nerešpektuje rozhodnutie súdu - uznesenie Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 11P/6/2019-431 zo dňa 12. januára 2021 v časti týkajúcej sa uloženej povinnosti matke zúčastniť sa sociálneho a iného poradenstva ambulantnou formou v Centre pre deti a rodiny Myjava, pracovisko Nové Mesto nad Váhom, so sídlom Klčové 32, a to každý pondelok v čase od 15:30 hod. do 17:00 hod. Toto uznesenie bolo zmenené uznesením Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č. k. 11P/6/2019-538 zo dňa 26. októbra 2021. Právne vec súd posúdil podľa § 1, § 52, § 390 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok. Súd uviedol, že v predmetnej veci bol exekučný titul po nariadení výkonu rozhodnutia zrušený, resp. zmenený. Súd preto konanie v celom rozsahu zastavil. Na podklade zmeneného exekučného titulu - uznesenia Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 11P/6/2019-538 zo dňa 26. októbra 2021 sa koná vo výkone rozhodnutia vedeného na súde pod sp. zn. 4Em/3/2021. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP, v zmysle ktorého v mimosporovom konaní v zásade nemá žiaden z účastníkov nárok na náhradu trov konania.

2. Proti tomuto uzneseniu vo výroku II. o náhrade trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený. Mal za to, že súd použil nesprávne ustanovenie zákona, resp. vec nesprávne posúdil. Podľa oprávneného mal súd aplikovať ustanovenie § 54 a § 55 Civilného mimosporového poriadku. Uviedol, že bolo celkom zřejmé a nesporné, že povinná niekoľko mesiacov a opakovane ignorovala rozhodnutie súdu o neodkladnom opatrení. Poukázal na to, že ignorovala aj výzvu na dobrovoľné plnenie. Konanie bolo zastavené a exekučný titul zrušený nie z dôvodu nedôvodnosti začatia, prípadne neosvedčenia oprávnenosti na výkon rozhodnutia, ale naopak, v dôsledku nedodržania exekučného titulu matkou a

s tým spojeného prísnejšie určeného neodkladného opatrenia. Oprávnený namietal, že súd okrem jednej jedinej výzvy nevykonal žiadny ďalší úkon smerujúci k tomu, aby bolo neodkladné opatrenie vykonávané, napriek tomu, že ďalšie prostriedky v zákone existujú a tiež napriek tomu, že mohol a mal vedomosť z Centra pre deti a rodinu, že matka sa opakovane na stretnutia nedostavuje. Ustanovenie § 54 CMP je podľa oprávneného jednoznačné a jednoznačná je aj formulácia o tom, že ak niekto, kto mal v konaní nejakú povinnosť, zaviniť trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, je povinný ich nahradiť. Navrhoval, aby súd vyhovel odvolaniu a priznal oprávnenému náhradu trov konania v plnej výške.

3. Povinná a kolízny opatrovník sa k odvolaniu oprávneného písomne nevyjadrili.

4. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 65, § 66 CMP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len "CSP") a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdiť z nasledovných dôvodov:

5. Odvolaním bolo napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku II. o náhrade trov konania. Vo výroku I. ktorým súd konanie zastavil, uznesenie súdu prvej inštancie napadnuté nebolo, nadobudlo právoplatnosť a odvolací súd ho nepreskúmal.

6. Podľa § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Podľa § 54 CMP, ak účastník, jeho zástupca alebo ten, kto mal v konaní nejakú povinnosť, zaviniť trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, je povinný ich nahradiť.

8. Podľa § 55 CMP, súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

9. Podľa § 376 ods. 2 CMP, súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu.

10. V predmetnej veci sa oprávnený domáhal nariadenia výkonu rozhodnutia, a to uznesenia Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 11P/6/2019-431 zo dňa 12. januára 2021, ktorým súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil matke, otcovi, maloletému A. W., nar. XX.XX.XXXX a starému otcovi W. W., nar. XX.XX.XXXX povinnosť zúčastniť sa sociálneho a iného odborného poradenstva a uložil Centru pre deti a rodiny Myjava, pracovisko Nové Mesto nad Váhom podať písomnú správu o priebehu poradenstva. Súd prvej inštancie v priebehu konania povinnú vyzval na dobrovoľné splnenie povinnosti. Poukázal na to, že zo správy Centra pre deti a rodiny Myjava doručenej súdu 20.07.2021 vyplýva, že sa od 15.03.2021 uskutočnilo spolu 5 pracovno-psychologických stretnutí maloletého za prítomnosti matky, pričom sa nepodarilo uskutočniť ani jedno individuálne poradenstvo maloletého so psychológom a tým pádom nebolo možné realizovať asistovaný kontakt s otcom ani so starým otcom. Matka odôvodnila neprítomnosť na stretnutiach tým, že psychológ, ktorého súkromne s maloletým navštevuje, jej neodporúča pokračovať vo vykonávaní opatrení v CDR, a preto sa ďalších stretnutí neúčastní.

11. Konanie o nariadenie výkonu rozhodnutia má dve fázy. V prvej fáze súd pred vydaním uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia zisťuje, či sa povinný podrobuje rozhodnutiu a či existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré sa povinný nemôže podrobovať rozhodnutiu. Pri zisťovaní existencie ospravedlniteľných dôvodov súd zohľadňuje najmä správanie sa povinného pri plnení povinností a správanie sa oprávneného pri realizácii práv vyplývajúcich z rozhodnutia, ako aj správanie sa a názor maloletého (§ 3 ods. 1, 2 vyhlášky č. 207/2016 Z. z. Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých). Ďalšia fáza tohto konania je fázou po nariadení výkonu rozhodnutia, ktorá však nastáva až vtedy, kedy má súd zistené, že neexistujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré sa povinný nemôže podrobovať rozhodnutiu.

12. Predmetné konanie o nariadenie výkonu rozhodnutia nedospelo do štádia, kedy by súd vydal uznesenie o nariadení výkonu rozhodnutia potom, čo by mal zistené, že povinná sa nepodrobuje rozhodnutiu a nemá ani ospravedlniteľné dôvody. Matka uvádzala dôvody, pre ktoré sa predmetnému rozhodnutiu nepodrobuje. Z tohto dôvodu, keď tieto skutočnosti neboli v konaní v tomto štádiu konania

o nariadení výkonu rozhodnutia preukázané, t. j., že povinná sa skutočne nepodrobuje rozhodnutiu a zároveň neexistujú ospravedlniteľné dôvody, nie je možné urobiť taký záver, že by práve povinná svojím konaním spôsobila to, že oprávnený bol donútený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia. Odvolací súd zároveň poukazuje na to, že takéto konanie bolo možné začať aj bez návrhu. V mimosporových konaniach nie je možné pri náhrade trov konania vychádzať z takých zásad, ako v prípade sporových konaní, a teda zodpovednosti za výsledok konania a zodpovednosti za zastavenie konania. Náhrada trov konania tu nemá sankčnú a preventívnu funkciu.

13. Neobstojí ani námietka povinného o tom, že by povinná mala platiť trovy konania vzhľadom na skutočnosť, že uznesenie Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 11P/6/2019-431 zo dňa 12. januára 2021 (exekučný titul v predmetnej veci) bolo zmenené uznesením Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 11P/6/2019-538 zo dňa 26. októbra 2021 tak, že okrem iného bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktorým bola uložená matke, otcovi, maloletému bez prítomnosti matky a starému otcovi povinnosť zúčastniť sa sociálneho a iného poradenstva ambulantnou formou v CDR Myjava, keď táto zmena bola podľa oprávneného zapríčinená povinnou. Odvolací súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že trovy konania v mimosporovom konaní nemajú sankčnú funkciu. Odvolanie oprávneného je založené práve na tom, že náhrada trov konania povinnou má byť práve sankciou za jej konanie, a teda, že táto sa nepodrobovala súdnemu rozhodnutiu.

14. Navyiac je potrebné zdôrazniť, že potreba zmeny nariadeného neodkladného opatrenia nastala až cca po 9 mesiacoch po vydaní exekučného titulu, keď zo správy CDR Myjava bolo súdom zistené, že individuálne poradenstvo za prítomnosti matky nie je v záujme maloletého, keď maloletý za prítomnosti matky nedokáže so psychológom samostatne pracovať, a preto súd zmeneným neodkladným opatrením rozhodol, že individuálne poradenstvo bude prebiehať bez prítomnosti matky. Za tohto stavu odvolací súd nevhliadol v danej veci dôvod na aplikáciu ustanovenia § 55 CMP, keď s ohľadom na okolnosti prípadu to nepovažoval za spravodlivé.

15. Pokiaľ ide o ustanovenie § 54 CMP, toto treba vykladať v procesnom zmysle, a teda tak, že účastník, jeho zástupca alebo ten, mal v prebiehajúcom konaní nejakú povinnosť a v tomto konaní zavinil trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, je povinný ich nahradiť. Povinnosť tu ale nie je možné vykladať tak, že táto zahŕňa aj povinnosť podrobiť sa samotnému rozhodnutiu. V konaní podľa názoru odvolacieho súdu, takéto separačné trovy konania nevznikli, a preto nebolo možné toto ustanovenie aplikovať, ako žiadal v odvolaní oprávnený.

16. Na základe uvedeného odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku II. o náhrade trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

17. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pretože neboli zistené dôvody na aplikáciu výnimky v zmysle § 55 CMP.

18. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).